

הַכְּשֵׁרֶת מַעֲשֵׂיֹת הָאֲמוּנָה

מַעֲשֵׂה ה':

"אֲעֲלֵי אֵין מְקַרָּה"

פַּעַם אַחַת הָיָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב בְּקַהְלַת קֹדֶשׁ נְמֻרוֹב. וְהָיָה הוֹלֵךְ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מִבֵּית גְּדוֹל לְבֵית קָטָן, עַד שֶׁתָּעָה לַמִּדְבָּר, וְנִכְנַס לַמִּדְבָּר. וְצָוָה לְבָדֵק מְזוּזוֹת.

שָׁאַל אוֹתוֹ אִישׁ אֶחָד:

וְאָם יִתְעָה אֵיזָה אָדָם, יִתְלָה תִּכְרָף בְּאֵיזָה דְבָר? שָׂמָא מְקַרָּה הוּא!

הַשִּׁיב לוֹ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: אֲעֲלֵי אֵין מְקַרָּה.

וּמָנָה יֶאֱמִין כָּל אָדָם שֶׁכָּל דְבָר בָּא בְּהַשְׁגָּחָה, וְלֹא יִתְלָה בַּמְקַרָּה חָס וְשָׁלוֹם:

[ספר שבחי הבעש"ט מעשה קפז]

